

PER CELEBRAR EL DIUMENGE EN FAMÍLIA

Preguem. Déu omnipotent i etern, revifeu sempre en nosaltres el sagrament pasqual, per tal que sota la vostra protecció donin molt de fruit els qui heu volgut renovar pel sagrat baptisme i concediu-los d'arribar als goigs de la vida eterna. Per nostre Senyor Jesucrist-

Oració dels fidels

En aquest goig de la Pasqua, preguem Déu amb insistència, perquè ell, que va escoltar les súpliques i oracions del seu Fill estimat, vulgui també atendre la nostra petitesa. *R.* Escolteu-nos, Senyor.

- Pel Papa Francesc, pel nostre Bisbe Francesc i per tots els qui tenen cura pastoral en l'Església de Déu: Que vetllin amorosament pel ramat que se'ls ha confiat. Preguem. *R.*
- Pel nostre món tant atribolat per la pandèmia: Que sorgeixi un nou impuls de cooperació i de solidaritat entre les nacions. Preguem. *R.*
- Pels nostres germans malalts i pels qui sofreixen per qualsevol altra motiu: Que la seva tristesa es converteixi en aquell goig que ningú no els podrà prendre. Preguem. *R.*
- Per tots els qui treballen en l'àmbit de la Pastoral de la Salut: que sàpiguen ser sempre amatents a tractar amb humanitat i dolcesa els qui necessiten del seu ajut. Preguem. *R.*
- Per les nostres comunitats i parròquies: Que amb gran goig i ferma confiança donem testimoni del Crist ressuscitat amb la nostra vida de cada dia. Preguem. *R.*

Preguem. Déu omnipotent i etern, conduïu-nos al goig de l'aplec celestial i feu que la feblesa del vostre ramat arribi allà on ha arribat la fortalesa del seu pastor. Per nostre Senyor Jesucrist.

Diumenge, 10 de maig de 2020. Núm. 546

TEMPS PASQUAL

DIUMENGE V DE PASQUA

JO SÓC EL CAMÍ, LA VERITAT I LA VIDA

Diu el salm 32: «*Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai, aquesta és l'esperança que posem en vós*». (Salm responsorial)

Sí, cal demanar al Senyor, que el seu amor no ens abandoni mai. Però de fet més que una pregària es tracta d'una constatació. Encara que a vegades no ens ho sembli l'amor amb què Déu ens estima és permanent: Déu no deixa mai d'estimar-nos. Estima fins i tot els pecadors!

Mostrà el seu amor quan, com llegíem a la primera lectura, inspirà als apòstols l'elecció dels set diaques per a diversificar una mica les tasques i per trobar col·laboradors eficaços en la distribució de la caritat de l'Església. Així ells, els apòstols, es podien dedicar més plenament a la predicació i a la pregària. No oblidem que evangelització, culte i caritat són els tres eixos de l'activitat de l'Església. Donem gràcies a Déu de la reinstauració del diaconat als nostres dies, i agraïm la labor de tants diaques que ajuden a les tasques apostòliques de l'Església.

També el Senyor ens ha mostrat el seu amor, com diu l'apòstol Pere en la segona lectura, quan ens escollí per fer-nos el seu poble i ens donà la dignitat de poble sacerdotal. Efectivament pel Baptisme hem estat empeltats a Crist i participem, tots, de la seva triple missió de Profeta, Sacerdot i Rei. Així ho expresseu en el ritus del Baptisme quan som ungits amb el sant Crisma i entrem a formar part d'aquest poble escollit, d'aquest reialme sacerdotal. No deixem, doncs, tampoc d'agrair la nostra dignitat de cristians, fills i filles de Déu, que hem estat introduïts a l'edificació espiritual que és l'Església, que té per pedra fonamental el mateix Crist.

I encara cal recordar que l'amor de Déu s'ha manifestat en les nostres vides quan hem reconegut en Crist el camí que ens porta al Pare. L'apòstol Felip, a l'evangeli d'avui, sembla desorientat: "Mostreu-nos el Pare..." I Jesús li fa saber que per conèixer el Pare només hi ha un sol camí, ell mateix, que és el camí la veritat i la vida. I li retreu que després de tant de temps encara no el conegui. També avui hi ha moltes persones, cristians i tot, "desorientats". No només no coneixen el camí, sinó que ni tan sols el cerquen, i a vegades ni sembla que els interressi trobar-lo.

No obstant això el Crist continua estimant-nos i oferint-se ell mateix com a camí que porta al Pare. També aquest és un motiu d'acció de gràcies.

Tant de bo la Paraula de Déu que avui hem escoltat desvetlli en nosaltres un desig sincer i pregon de conèixer el Pare. Però tanmateix molt millor si ens fa descobrir que a través de Jesús ja l'hem vist i sabem que ens estima sempre. «*Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai, aquesta és l'esperança que posem en vós*».

* * * * *

MISSES ENCOMANADES QUE SE CELEBREN PRIVADAMENT

Dissabte, 9: 18,30: Per la Hospitalitat de la M. D. de Lourdes

Diumenge, 10: 18,30: Pel poble

Dilluns, 11: 18,30: Per la parròquia

Dimarts, 12: 18,30: Per les vocacions

Dimecres, 13: 18,30: Família Figueras Xifra

Dijous, 14: 18'30: Francesc Bartumeu Sanllehí

Divendres, 15: 18,30: Intenció particular

Dissabte, 16: 18,30: Intenció particular

Diumenge, 17: 18,30: Pel poble

LES PARAULES DE LA VOCACIÓ

Fragment del Missatge del sant pare Francesc per a la 57a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Benvolguts germans i germanes,

També passa així en el cor dels deixebles. Ells, que són cridats a seguir el Mestre de Natzaret, han de decidir-se a passar a l'altra riba, apostant de manera valenta per abandonar les seves seguretats i anar rere les petjades del Senyor. Aquesta aventura no és pacífica: arriba la nit, bufa el vent contrari, la barca és sacsejada per les onades, i la por de no aconseguir-ho i de no estar a l'altura de la crida amenaça d'enfonsar-los.

Però l'Evangelí ens diu que en l'aventura d'aquest viatge difícil no estem sols. El Senyor, gairebé anticipant l'aurora enmig de la nit, va caminar sobre les aigües agitada i va aconseguir els deixebles, va convidar Pere a anar al seu encontre sobre les aigües, el va salvar quan va veure que s'enfonsava i, finalment, va pujar a la barca i va fer calmar el vent.